

นายสุติน ดอเลาะ อายุ 77 ปี
ประเภทเครื่องไม้ (กลองบานอ)

Mr.Sudin Dorloh Age 77
Barnor Drum

กลองบานอ เครื่องดนตรีพื้นเมือง ที่สะท้อนเรื่องราววิถีชีวิต วัฒนธรรมและประเพณีของคนในพื้นที่ชายแดนใต้ที่มีประวัติความเป็นมาที่ร้อยปี ในอดีตกลองบานออยู่คู่กับการดำเนินชีวิตของคนชาวมุสลิมท่ามกลางความเป็นอยู่ที่แสดงถึงความรักความสามัคคีในชุมชน โดยกลองบานอใช้ตีส่งสัญญาณให้ชาวบ้านในละแวกใกล้เคียงหรือในชุมชนได้รับรู้ถึงงานเทศกาลต่าง ๆ ของแต่ละบ้านให้ทุกคนได้รับรู้เรื่องราวและได้เข้ามาร่วมงานสำคัญที่จะเกิดขึ้น เช่น พิธีแต่งงาน พิธีเข้าสู่หนัด หรือใช้เล่นในพิธีสำคัญ พิธีมงคลอื่น ๆ การต้อนรับแขกบ้านแขกเมืองสำคัญ ๆ แต่จะไม่นิยมเล่นในงานศพ เสียงกลองบานอเสมือนเสียงปลุกชีวิตผู้คนให้ได้รับรู้ถึงความสุข ได้รับข่าวดี เกิดการรวมตัวกันเพื่อแสดงความยินดีอย่างพร้อมหน้า ในอดีตนิยมเล่นกันในแถบอำเภอสุโหงปาตี อำเภอตากใบ และอำเภอแว้ง ปัจจุบันการทำกลองบานอ คงเหลือเพียงที่อำเภอแว้ง จังหวัดนราธิวาส เพียงแห่งเดียว ที่มีการทำกันอย่างจริงจังของชาวบ้านในชุมชน ตลอดจนมีการจัดประเพณีการแข่งขันตีกลองบานอ โดยมีปราชญ์ชาวบ้านผู้ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นผู้เปี่ยมด้วยทักษะเชิงช่างในการสร้างกลองบานอฝีมือเป็นที่ได้รับยกย่องของคนในชุมชน

Barnor Drum is a folksong instrument that reflects the lifestyle, culture and tradition of people in the Southern Border Provinces. Its history extends over a period of hundred years and it related closely to the living of Muslim people. It is a sign of the people's unity in a community. Barnor drum is used for signaling people in the local area or community to joy various festivals or important occasions. It tells people about important occasions and invites them to participate, for examples, marriage, Sunat (Circumcision Ceremony), as well as other auspicious – important ceremonies, such as, welcoming important guests. However, Barnor drum is not prominently played during funeral. The sound of Barnor drum wakes people up to happiness and good news, and gathers them up so they can congratulate the occasion. In the past, Barnor drum was played widely in Su-ngai Padi District, Tak Bai District and Waeng District. However, nowadays production of Barnor drum can only be found in Waeng District of Narathiwat Province where local people still build Barnor drum seriously, as well as arrange annual Barnor drum competition. All of which are being led by one local sage that the villagers believe to be the most knowledgeable person in creating Barnor drum, a master artisan in this craft whose skill is praised heavily by local villager.

การสืบทอดงาน “กลองบานอ”

ในปัจจุบันกลองบานอหาคนทำต่อได้ยาก ไม่ค่อยมีคนสนใจจะสืบสานประเพณีและวัฒนธรรมดังกล่าว ด้วยเทคโนโลยีการสื่อสารที่เจริญรุดหน้ามากขึ้น เสียงกลองที่บอกกล่าวข่าวสารและงานประเพณีต่าง ๆ จึงค่อย ๆ เลือนหาย ประกอบกับกลองบานอมีขั้นตอนการทำที่ยุ่งยาก เพราะใช้กระบวนการทำมือทั้งหมด คนที่ลงมือทำต้องมีใจรัก มีทักษะความชำนาญและมีความอดทน อีกทั้งยังต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจของคนในชุมชน ในการร่วมกันหาวัตถุดิบ ทั้งการหาหาวยและไม้หลุมพอกจากบนเขา ตลอดจนกระบวนการทำมีองค์ความรู้ที่ซับซ้อน ทำให้คนรุ่นใหม่ไม่ค่อยสนใจ และไม่มีเวลาอดทนเพียงพอ และด้วยวิถีชีวิตในปัจจุบันไม่ได้มีการรวมตัวกันง่ายนักดังเช่นอดีต ความรวดเร็วทันใจเป็นสิ่งที่คนรุ่นใหม่แสวงหากว่า จึงทำให้งานหัตถกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมในท้องถิ่น แดนมลายูอย่าง “กลองบานอ” ค่อย ๆ เลือนหายไป เหลือไว้เพียงที่อำเภอแฉ่ง จังหวัดนราธิวาสแห่งนี้ ที่ยังมีนายสุดิน ดอเลาะ และผู้ใหญ่บ้านเป็นหลักสำคัญในการสืบสานศิลปวัฒนธรรมการทำกลองบานอ และการละเล่นแข่งตีกลองบานอให้คงอยู่ในปัจจุบัน

Inheriting the craftsmanship of ‘Barnor Drum’

Nowadays, it is hard to find anyone to inherit the craftsmanship of Barnor drum, as only few people are interested in inheriting this tradition and culture. As technology becomes more and more advance, the sound of Barnor drum that once told people about news and ceremonies are now fading. Moreover, Barnor drum production is a complex process, as it is entirely done by hand. Therefore, craftsman has to be a real passionate, skillful and patient. Creating Barnor drum also requires collaboration from people in the community in order to find raw materials, mainly Rattan and Loom Por Wood (Ironwood – *Intsia palembanica* miq). The assembling process itself is very complex and, therefore, people of the new generation do not give this craftsmanship much attention or patience. Moreover, as lifestyle of modern day does not allow people to easily gather as it was in the past where faster and instant experience is sought by people of the next generation. Craftsmanship that reflects local Melayu culture, such as, ‘Barnor drum’, is now gradually fading away. The only place where Barnor drum is made is Waeng District of Narathiwat Province where Mr. Sudin Dorloh and the village’s headmaster serve as leaders in preserving the art and culture in creating Barnor drum, as well as annual Barnor drum competition, until today.

นายสุดิน ดอเลาะ ผู้ซึ่งดำรงจิตวิญญาณแห่งจังหวะเสียงกลองบานอ เอกลักษณ์ที่สะท้อนวัฒนธรรมแห่งแดนมลายูให้ยังคงอยู่ ผู้การถ่ายทอดให้กับคนในชุมชนได้ร่วมมือร่วมใจกันสร้างสรรค์กลองบานอ ปลูกพลังความสามัคคีในทุกครั้งที่มีการรวมตัวกันสร้างกลองบานอหรือร่วมเผยแพร่วัฒนธรรมประเพณีการแข่งขันตีกลองบานอ แม้ในวัย 77 ปี ที่สุขภาพร่างกายไม่ค่อยแข็งแรงนัก หากแต่เมื่อได้ยินเสียงกลองบานอเมื่อใด ก็มีใจที่บันดาลแรงให้ลุกขึ้นมาควบคุมและลงมือสร้างและถ่ายทอดทักษะงานช่างเพื่อสร้างกลองให้เสียงไพเราะยิ่งขึ้นไปอีก

นายสุดินเรียนรู้การทำกลองจากการดูบรรพบุรุษรุ่นพ่อแม่ ลงมือทำกลองบานอ ตั้งแต่อายุ 15 ปี คลุกคลีกับการทำกลองซึ่งเป็นวิถีชีวิตของชาวมุสลิมในแถบสามจังหวัดชายแดนใต้ แม้การทำกลองไม่ได้ประกอบเป็นอาชีพหลัก เนื่องจากอาชีพหลักคือการทำนา กรีดยาง รวมถึงการรับจ้างก่อสร้างต่าง ๆ แต่ก็ไม่อาจทิ้งการทำกลองบานอ ด้วยเพราะมีใจรัก เติบโตมากับวัฒนธรรมของการอยู่ร่วมกันด้วยการใช้สัญญาณกลองเป็นสื่อกลาง เมื่อเห็นพ่อและแม่ทำอยู่ทุกวัน เสียงกลองที่คุ้นหูผลักดันให้ซึมซับท่วงทำนองแห่งความกังวานไพเราะอย่างไม่รู้ตัว เมื่อได้มีโอกาส จึงเริ่มลงมือหัดช่วยเป็นลูกมือพ่อ จดจำและเรียนรู้ด้วยตนเอง จนเติบโตมาพร้อมกับความชำนาญและทักษะฝีมือการทำกลองที่หาใครทำได้เทียบเท่ายากยิ่ง

เพื่ออนุรักษ์สืบสานวัฒนธรรมการละเล่นกลองบานอให้คงอยู่ ครูสุดินและผู้ใหญ่บ้านได้ก่อตั้งคณะกลองบานอชื่อว่า คณะเมาะมาละ๊ะ มีการรวมตัวกันทั้งผู้เฒ่าผู้แก่ (หรือบาเจ๊ะในภาษายาวี) สืบสานการละเล่นกลองบานอ นายสุดินยังเป็นผู้นำชุมชนในการรักษาภูมิปัญญาการทำกลองแบบดั้งเดิม สอนการทำกลองและสอนตีกลองแก่คนในชุมชน และเยาวชนรุ่นใหม่ที่มีส่วนร่วม ด้วยหวังที่จะให้คนในชุมชนช่วยกันดำรงรักษาศิลปะการตีกลองบานอและการทำกลองบานอให้คงอยู่คู่กับวัฒนธรรมของมุสลิมต่อไปโดยไม่สูญหาย

Mr. Sudin Dorloh, a preserver of Barnor drum’s rhyme and tempo, brings such unique identity of Melayu culture to the present day and teaches it to the community’s people who come together and create Barnor drum that stimulates the unity among people during every gathering; or distribute their culture and tradition of Barnor drum competition. Even at the age of 77 years old, with declining health, once he heard the sound of Barnor drum, he regained his inspiration to stand up to supervise, or even put his hands into, the creation of Barnor drum; and to pass on his craftsmanship so sweeter drum can be created.

Mr. Sudin learned how to make drum from observing his parents. He created his first Barnor drum when he was 15 years old and worked his career in drum creation which is related closely to the lifestyle of Muslim people in the Three Southern Border Provinces. Though he was not making Barnor Drum as his occupation, his main occupation was paddy field farmer, Para Rubber Tree farmer, as well as construction contractor; however, he could never abandon Barnor drum creation. This was because his passion in this craft, and because he grew up in a culture where people lived together and used drum’s sound to communicate. As he saw his parents’ making Barnor drum every day, that familiar sound was absorbed into his mind and its gracefulness was rooted inside his soul unconsciously. Once the opportunity presented itself, he started working as an apprentice to his parents, and slowly learned and observed the craft by himself. He therefore grew up with experience and skill to make Barnor drum that is second to none.

In order to preserve the culture of Barnor drum playing, Mr. Sudin and the village’s headmaster found a Barnor drum band, calls Maeh Ma Laeh. The band is comprised of elderly people (which is called Ba Jae in Yawi Language) and inherits Barnor drum play. Mr. Sudin also acts as a community leader in teaching original wisdom for making of Barnor drum; he teaches how to make and how to play Barnor drum to people of the community and children of the next generation, as he wishes that they will help preserve the art of Barnor drum playing and building with Muslim culture, instead of letting it fade away.

ภูมิปัญญาที่สะท้อนเอกลักษณ์ “กลองบานอ”

กลองบานอ เป็นเครื่องดนตรีพื้นเมืองในวัฒนธรรมของมุสลิม ที่เล่าต่อกันว่าเริ่มมีการทำโดยโต๊ะลือบาชื่อ นอร์ สร้างกลองขึ้นมาโดยกลึงไม้ให้กลม เจาะรูภายในให้กลวงกว้างประมาณ 2 ฟุต เอาหนังควาย หรือหนังวัวที่ลอกเอาขนออกเรียบร้อยแล้วมาหุ้มแล้วซึ่งรัดให้ตึงด้วยหวาย ตกแต่งสีสันสวยงามตามแบบฉบับถิ่นมลายู เสียงกลองจะดังมีเสียงกังวานไปได้ไกลมาก ในสมัยโบราณกลอง 1 ใบ จะเล่นคนเดียว ปัจจุบันการละเล่นแข่งขันตีกลองบานอ กลอง 1 ใบ จะใช้ผู้ตี 2 คน และจะมีกลองที่ตีพร้อม ๆ กันทั้งหมด 7 ใบ มีใบที่เป็นศูนย์กลาง หรือเรียกว่าตัวแม่ 1 ใบ เป็นตัวส่งสัญญาณการเริ่ม และส่งสัญญาณตอนจบ เริ่มจัดให้มีการแข่งขันตีกลองบานอในปี พ.ศ. 2490

ครูศิลป์ของแผ่นดิน 2560

Local wisdom that reflects identity of ‘Barnor drum’

Barnor drum is a folksong instrument of Muslim culture. The tale tells its origin that Barnor drum was first made by a Toa Lue Bar (Muslim headman), named Nor. Barnor drum is made from shaping wood trunk into circle then drill a hole at center with diameter of 2 feet. Attach buffalo or cow skin on one side and stretch the skin with Rattan. Decorate and paint the drum in accordance with Melayu art. Sound of Barnor drum is loud and can travel for a very long distance. In the past, one Barnor drum was played by one drummer. Nowadays, in the competition, one drum is played by 2 drummers, and there will be 7 drums in each band, being played simultaneously; with one drum, or Tua Mae (general drum) as the center and signals the start and end of a performance. Barnor drum competition was first held in 1947.

THE MASTER ARTISANS OF THAILAND 2017

การทำกลองบานอ เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ต้องใช้กระบวนการทำมือทุกขั้นตอน นิยมทำจากไม้หลุมพอง ต้นไม้ที่มีอยู่บนเขาแถบจังหวัดนราธิวาส ขนาดหน้ากลองมีขนาดหน้ากว้างปกติ 30 นิ้ว มีรูปทรงเรียวไปทางด้านหลัง มีไม้เสียบเพื่อปรับเสียงที่ด้านหลังไว้สำหรับเป็นขาตั้งไปในตัว ใช้ไม้ตีกลองที่ทำจากไม้ 2 อัน ปัจจุบันตีกลองหนึ่งใบใช้ผู้ตีจำนวน 2 คน ตีพร้อมกัน 7 ใบในการละเล่นหนึ่งวง โดยจะมีกลองตัวแม่เป็นตัวตีเปิดสัญญาณเมื่อเริ่มเล่น และให้สัญญาณเพื่อจบการตี เสียงกลองทั้ง 7 ตัว ต้องให้โทนเสียงเสมอกันเมื่อตีพร้อมกัน ให้ความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกัน หัวใจสำคัญในการทำกลองบานอของนายสุดิน คือ การชุบไม้หลุมพองให้เกิดเป็นรูกลวงภายในตัวกลอง เพื่อให้เกิดช่องเสียงที่ดังกังวานพอเหมาะพอดี เสียงจะไพเราะหรือไม่ อยู่ที่การชุบไม้หลุมพองนี้เอง การเลือกใช้ไม้หลุมพองเพราะเนื้อไม้ชนิดนี้เป็นไม้เนื้อแข็งที่สุดในแถบนี้ ขึ้นในป่าดิบชื้น ไม้ที่ใช้ไม่ได้มีการตัดไม้ทำลายป่าแต่อย่างใด ต้องเป็นต้นหลุมพองที่ยืนต้นตายแล้วมา 3-4 ปี เพื่อให้ได้ไม้ที่แห้ง ตัดเอาส่วนโคนมาทำเป็นตัวกลองหรือบางครั้งเป็นไม้ที่เหลือจากการสร้างบ้าน หน้ากลองหุ้มด้วยหนังควาย หนังควายที่ถือว่าเป็นหนังที่ดีให้เสียงที่ไพเราะคือ หนังควายสีเหลืองที่มาจากสีธรรมชาติของหนังตัวนั้น ๆ ร้อยรัดทวยเส้นขนาดใหญ่ร้อยหนังควายซึ่งให้ดังกับตัวกลอง

เพื่อประกอบเป็นตัวกลอง ส่วนสำคัญอีกส่วนคือการใช้ไม้กลางสาด เสียบเข้ากับด้านหลังกลอง อาจมีตั้งแต่ 12 อัน 15 หรือ 17 อัน เพื่อปรับแต่งเสียงของกลอง ถือเป็น ภูมิปัญญาการสร้างเครื่องดนตรีแบบโบราณที่เนรมิตเสียงดนตรีที่ปรับแต่งได้ตามความไพเราะที่ต้องการ การทดสอบเสียงกลองที่ไพเราะเกิดจากการฟังในระยะไกล ที่ต้องใช้สัมผัสด้วยหูเทียบความกังวานที่พอดี จากประสบการณ์ที่อยู่กับการทำกลองมาตั้งแต่เด็ก ทำให้นายสุดิน เป็นผู้ที่มีความชำนาญเป็นพิเศษในการฟังเสียงของกลองที่มีความไพเราะได้เหมือนกันในกลองทุกตัว โดยนายสุดินกล่าวไว้ว่า “เสียงที่พอใจนั้นคือเสียงที่ไพเราะ ถ้าเราฟังพอใจแล้วว่าเสียงกังวานไพเราะดี จึงจะไปชักชวนให้ผู้อื่นมาฟังด้วย ว่าได้ยินความไพเราะเช่นเดียวกันหรือไม่ หากยังไม่ตรงกัน ก็จะปรับแต่งเสียงให้จนพอใจเสมือนหญิงงาม แค่นั้นที่เรียกว่างาม ความงามของแต่ละคนอยู่ที่ความพอใจของคนมอง” ความยากและหัวใจสำคัญของการทำกลองบานอ คือการทำให้กลองทั้ง 7 ใบมีเสียงเป็นเสียงเดียวกันนั่นเอง ถือเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของกลองบานอเมื่อนำกลอง ตีเพื่อการแข่งขัน เสียงสนั่นลั่นกลองของกลองแต่ละใบจะชวนให้จิตใจอีกหิม และเป็นท่วงทำนองเดียวกันที่ฟังแล้วเกิดสุนทรีย์ตามแบบฉบับของกลองบานอแห่งอำเภอแว้ง จังหวัดนราธิวาส

Production of a Barnor drum is a local wisdom and can be done only by hands, with each and every step. Barnor drum is mostly made from Ironwood which is found prominently on the mountain area in Narathiwat Province. Barnor drum is usually 30 inches wide at its head, with slender shape toward its end. Barnor drum contains sticks which will be insert into the drum to adjust the tune, as well as serve as drum's stand at the back of the drum. Player will use 2 wooden drum stick to play Barnor drum. Nowadays, 2 drummers will simultaneously play one drum where there are 7 drums in a band. A general drum will signal the start and end of a performance, and the 7 drums must produce consistent tone which, when play together at once, give the felling of unity. Mr. Sudin's important trick to create a Barnor drum is drilling a perfect hole inside the Ironwood trunk in order to create the best, acoustic space that gives good sound. Therefore, a good or bad Barnor drum's sound is determined by this hole. The reason for choosing Ironwood as main material is because it is one of the strongest hardwoods available in this area of rain forest. Also, Ironwood trunk that can be used to create a Barnor drum must not come from cutting a tree down. It must come from a tree that died standing for over 3-4 years ago in order to get a dried enough wood. The trunk's base will be used to create a drum, or sometime craftsman may use leftover wood from house construction. The drum's

head is mostly made off buffalo skin, where skin from yellow buffalo is considered to give the best acoustic feature. The skin is stretched onto the drum's body, using Rattan. Another important part is wooden stick from Langsat tree which is inserted into the back of the drum; 12, 15 or 17 sticks can be used to adjust the drum's tune. It is therefore a product of ancient wisdom that produced a folksong instrument with adjustable tune. Testing the drum's sound is done by listening to the sound from a distance, with skillful ears that recognize the perfect tune. With his extensive experience in building Barnor drum since he was a child, Mr. Sudin became an expert in recognizing and tuning the drum so that each and every drum is consistently and perfectly made. Mr. Sudin remarked: 'A pleasurable sound is a sweet sound. If I'm pleased with a sound, I would ask other's opinion and see whether they agree with me or not. If they are not, then I'll keep tuning the drum till we can be both pleased. It is the same as a beautiful girl. How can one define a beautiful girl, since beauty is unique to each person's perspective?' The most difficult part, **the heart of making a Barnor drum, is to make sure that all 7 drums produce the same tune.** A band of 7 drums that play the same tune is unique characteristic of Barnor drum. When it is played in a competition, the loud sound from all drums that come out in a perfect harmony will create unique aesthetic of Barnor drum from Waeng District of Narathiwat Province.

กระบวนการทำกลองบานอ

1. ขั้นตอนการเตรียมไม้

- 1) การเลือกใช้ไม้หลุมพอง จากต้นหลุมพองเพราะเป็นไม้เนื้อแข็ง นำไม้ส่วนโคนต้น ตัดเป็นท่อน ซอยเปลือกออก ทำเป็นรูปวงกลม โดยใช้ขวานเจาะเนื้อไม้ข้างในตรงกลางให้กลางทะลุถึงกันทั่วทำ
- 2) ทำเนื้อไม้ให้เรียบทั้งภายในและภายนอกแกะเนื้อไม้ด้านนอกให้เป็นเส้น 6 เส้น สำหรับรัดแผ่นหนังให้ติดกับตัวไม้ โดยตัวกลองมีตัวเรียวยาวไปทางด้านหลัง

2. ขั้นตอนการเตรียมหวาย

- 1) นำหวาย (หวายที่ใช้ในการทำกลองเป็นหวายที่มีลำต้นขนาดใหญ่ที่ได้จากป่า) ซึ่งไว้กับต้นไม้เพื่อให้หวายเป็นเส้นตรง
- 2) นำหวายที่ตรงแล้วมาสอดในเครื่องมือ ที่จะทำให้หวายเป็นหวายเส้นแบน
- 3) นำหวายเส้นใหญ่มาตัดให้เป็นวงกลม

Production of Barnor drum

1. Wood preparation

- 1) Seek Ironwood trunk, as it is a hardwood. Cut the trunk at the base, shave off the bark and shape the trunk into a circle. Use axe to drill a hole at the middle of the trunk, from one side to another.
- 2) Shaving the trunk's surface as smooth as possible, both inside and outside. Mark 6 grooves on the outside in order to attach the skin into the drum's body. The drum must be slender toward the bottom.

2. Rattan preparation

- 1) Stretch Rattan (Rattan for drum making must come from large Rattan in the jungle) over a tree in order the straighten it.

3. ขั้นตอนการเตรียมหนัง

- 1) ใช้หนังควาย 2 ตัว ต่อกลอง 1 ใบ นำไปแช่น้ำให้นิ่ม แล้วนำไปตากแดดเพื่อให้หนังตึง
- 2) นำหนังควายแผ่นแรกที่ยืดหยุ่นแล้ว มาหุ้มไม้หลุมพองมัดด้วยเชือกทิ้งไว้ 1 อาทิตย์เพื่อให้หนังควายเป็นรูปทรง
- 3) นำมีดปลายแหลมตัดหนังควายออกตามขนาดหน้ากลอง
- 4) นำหนังควายแผ่นที่สอง มาวางทับแผ่นแรก
- 5) นำตะปูเจาะรูรอบหนังควายโดยมีระยะห่าง 1 นิ้ว ทิ้งไว้ 2-3 วัน
- 6) นำไปแช่น้ำ 1 คืน เพื่อให้หนังนิ่ม
- 7) นำหนังควาย ซึ่งกับไม้หลุมพองให้ตึง ใช้หวายขนาดกลาง ยึดไว้ด้านในแล้วซึ่งให้ตึง ทิ้งไว้ 1 อาทิตย์
- 8) แกะหวายทดลองทิ้งไป และนำไม้เสียบแทนที่เพื่อรักษาหน้ากลองให้อยู่ตัว
- 9) แกะไม้เสียบรูออก นำหวายที่เหลาเสร็จแล้วมาร้อยยึดกับตัวกลอง
- 10) นำไม้กลางสาตมาเสียบช่องด้านหลัง เว้นช่องเท่า ๆ กัน เพื่อใช้สำหรับปรับเสียง
- 11) นำผ้าเปียกวางบนขอบหนัง ให้หนังนิ่ม ง่ายต่อการตัดออก
- 12) เมื่อประกอบกลองเสร็จสมบูรณ์แล้วจะมีลิ้มไม้ขนาดใหญ่ 12 อัน 15 หรือ 17 อัน ความยาวประมาณ 20 นิ้ว เสียบไว้ทางด้านหลัง จะมีการปรับเสียงโดยใช้ค้อนขนาดใหญ่ตีไปรอบ ๆ ขอบหน้ากลองใช้ความชำนาญ เพื่อฟังเสียงของกลองให้มีเสียงที่เป็นเสียงเดียวกัน

- 2) Once the Rattan is straight, insert it into a specific tool in order to create flat Rattan stripe.
- 3) Cut large Rattan into circular shape

1. Skin preparation

- 1) Use skin from 2 buffalos for each drum; soak the skin under water and dry it under sunlight in order to straighten out the skin.
- 2) Use the first processed skin to covers the drum's body, hold it in place with rope for 1 week in order to shape the skin.
- 3) Use sharp knife and cut the first skin into the size of the drum's head.
- 4) Place second skin over the first hide.
- 5) Use nail to punch hole around the skin, with space of 1 inch between each hole, leave it for 2-3 days
- 6) Soak skin under water for 1 more night, to soften the skin.
- 7) Stretch the skin over the drum's body; use medium size Rattan to attach the skin from the inside and leave it for 1 week.
- 8) Remove that pilot Rattan and insert wood stick instead in order to settle the drum's face.
- 9) Remove the stick and use processed Rattan stripe to hold the skin with the drum's body.
- 10) Insert Langsat wooden sticks into holes at the drum base, leave equal space between each stick in order to adjust the sound.
- 11) Put wet cloth on the skin's rim, so it can be cut off easily.
- 12) Once a drum is completely assembled, it will contain 12, 15 or 17 sticks, with the length of 20 centimeters in the back for the purpose of sound tuning. A craftsman will adjust the sound by using large hammer and hit around the drum's face, and use his expertise to listen and make sure that every drum is making the same tune.

ความภาคภูมิใจในการถ่ายทอด และ สืบสาน “งานกลองบานอ”

ปัจจุบันคณะกลองบานอเม้ามาและที่นำโดย นายสุติน จะมีการออกแสดงโชว์การละเล่นกลองบานอ เพื่อเป็นการเผยแพร่และอนุรักษ์การละเล่นตีกองบานอ ให้คงอยู่ เล่นในงานทุกประเภท ยกเว้นในงานศพ เสียงกลองบานอในปัจจุบันปลุกปล้ำความภูมิใจของคนในชุมชนมากยิ่งขึ้น มีเยาวชนรุ่นใหม่เริ่มเข้ามาฝึกเรียนตีกองเพื่อลงแข่งขันประจำปีร่วมกับคนในพื้นที่ ดั้งเดิม ถ่ายทอดประสบการณ์และวัฒนธรรมอันดีงาม จากรุ่นสู่รุ่น

ส่วนการทำกลองนั้น ยังมีกลุ่มคนดั้งเดิมในพื้นที่ ที่รับการถ่ายทอด เรียนรู้จากครูสุติน ที่ร่วมกันสร้าง กลองแต่ละใบขึ้นมา โดยปัจจุบัน มีเหลือคนดั้งเดิมอยู่ เพียง 7 คน จะมีคนรุ่นใหม่ก็มีเพียงหลานชายอีก 1 คน ที่สนใจใฝ่เรียนรู้ศิลปะการทำกลองแต่ยังไม่ชำนาญมากนัก ปัจจุบันแม้ครูสุตินสุขภาพร่างกายอาจจะไม่ค่อยแข็งแรงนักด้วยวัยชรา หากแต่เสียงกลองดังขึ้นครั้งใดก็ปลุก ปล้ำในตัวให้พ่อเฒ่าแห่งอำเภอเวียงแห่งนี้ ได้ลงมาช่วยกัน เทียบเสียง ปรับเสียง จนเป็นที่ไพเราะจับใจให้ลูกหลาน ได้ฮึกเหิมและหวงแหนในวัฒนธรรมของพวกเขาทุกครั้ง ไป นายสุตินจะมีความภูมิใจมากกับการได้ทำเพื่อให้คน มาร่วมฟังเสียงกลองบานอ เมื่อมีใครที่สนใจมาเรียนรู้หรือร่วมชมการแสดงกลองบานอ ชาวบ้านในชุมชน ต่างจะต้องตื่นตื่นและมีการประชุมกันอย่างเป็นทางการ ในการเตรียมความพร้อมทุกด้าน เพื่อให้เสียง กลองก็ก้องดังไปให้ไกลกว่าที่เคยเป็น

The pride in teaching and preserving ‘Barnor drum’

Nowadays, the Maeh Ma Laeh Barnor drum band which is led by Mr. Sudin, will perform Barnor drum show in order to distribute and preserve Barnor drum performance, in each and every important occasion, except only for funeral. The sound of Barnor drum arouses the pride of more and more people in the community, as many more youth come to learn how to play Barnor drum in order to participate in annual Barnor drum competition with other villager, as well as to pass on such a wonderful experience and culture from one generation to the next.

For production of Barnor drum, a group of local people who learned the craftsmanship from Mr. Sudin is responsible for making Barnor drum. Currently, only 7 craftsmen remains, with only one apprentice, his nephew, who is interest in this art of drum making but not yet quite skillful enough. Nowadays, even Mr. Sudin is not quite healthy as he was, from his old edge; but every time that Barnor drum made a sound, it also energized this old man of Waeng District to lend his hands and help with the tuning in order to create the most wonderful sound that arouses the children to be proud and cherish his cultural heritage. Mr. Sudin is really proud for his part that invites more people to the sound of Barnor drum. When someone ask to study or visit Barnor drum performance, the villagers always be excited and arrange official meeting in order to prepare for every detail and make sure that the sound of Barnor drum will travel further.

ความภูมิใจของนายสุติน ในทุกวันนี้คือ การที่ได้ถ่ายทอดภูมิปัญญาที่สืบทอดจากบรรพบุรุษให้คงอยู่จนถึงปัจจุบัน เป็นความรู้ที่สัมผัสได้ด้วยใจทุกครั้ง ที่เสียงกลองบรรเลง นำมาซึ่งความปิติยินดีไม่เคยรู้สึกเหนื่อยสักครั้งที่ทำการสอนการตีกลอง หรือได้เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงในการทำกลองบานอให้คนในชุมชนเห็นคุณค่าเห็นความสำคัญ และเป็นอีกแรงที่ช่วยเผยแพร่วัฒนธรรมการตีกลองบานอ และยังมีผู้เฒ่าผู้แก่ในชุมชนที่ซึมซับและสืบทอดการทำกลองบานอต่อจากครูสุตินอีกทั้งสิ้น 7 ท่านด้วยกัน ส่งเสริมให้เกิดการเล่นเป็นคณะ และประชาสัมพันธ์การแข่งขันตีกลองบานอให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพียงแค่นี้ นายสุตินก็รู้สึกว่าการทำกลองบานอมีความสุข แม้ในขณะที่เจ็บป่วยล้มหมอนนอนเสื่ออยู่ เมื่อรู้ข่าวว่าจะมีคนมาเยือนที่หมู่บ้าน จะมาฟังเรื่องราวกลองบานอ ความป่วยไข้ก็หายเป็นปลิดทิ้ง ยิ่งไปกว่านั้น กลองบานอ ยังเปรียบได้ดังตัวแทนของความรักใคร่สามัคคีของคนในชุมชนที่เมื่อไรจะมีการแสดง หรือเผยแพร่ ความร่วมมือร่วมใจประชุมหารือเพื่อทำให้ออกมาดีที่สุุดก็เริ่มต้นขึ้นทุกครั้งไป

Mr. Sudin's pride, these days, comes from teaching this local wisdom that he has inherited from his ancestor and preserving it until today. He feels his pride every time he hears the drum's sound, as it always brings him pleasure and refresh whether while he was teaching drum lesson or leading the creation of Barnor drum production in order to make sure that the community's people will appreciate value of this art as well as become a part in distributing the culture of Barnor drum performance. Besides Mr. Sudin, there are 7 others drum masters in the community. They work together as a band and advertise Barnor drum completion into wider public's perception. All of these are enough to make Mr. Sudin happy. Even when he was ill, to learn that visitors were coming to his village, to listen to his story of Barnor drum, was more than enough to cure him. Moreover, the sound of Barnor drum represents the unity among local people. Whenever there will be a performance or an exhibition, people will come together in a meeting in order to make sure that every detail will result as the best performance, always.

ครูศิลปะของแผ่นดิน 2560

“ การสร้างบานอ ถือว่าได้เป็นการสืบทอดรักษาภูมิปัญญามรดกทางวัฒนธรรมพื้นถิ่นของเราให้ยังคงอยู่ การได้อยู่กับเสียงกลองบานอมีความสุขมาก ทุกครั้งที่ได้ยินเสียงกลองเหมือนเสียงพรของพระเจ้า ทำให้พวกเราไม่ลืมวัฒนธรรมของเรา ขอเพียงแค่มมีคนสนใจมาทำกลองบานอ มาตีกลองบานอ พร้อมทั้งจะถ่ายทอดและสานต่อ เท่าที่ยังมีแรง และมีลมหายใจ ขอให้ยังได้ยินเสียงกลองบานอดังกังวาน เพื่อให้วัฒนธรรมคงอยู่กับเราต่อไป ”

“ Making a Barnor drum is a way for me to preserve and pass on this local, cultural heritage. I'm always happy to hear the sound of Barnor drum. Every time I hear the sound, it's like I hear god's blessing. It reminds us of our culture. If anyone is interest in building and playing of Barnor drum, I'll always be ready to teach and pass on this craft to him/her. As long as I'm still alive and kicking, I wish to hear the loud sound Barnor drum makes, so that this culture will remain with us. ”

ที่อยู่ 7/1 หมู่ 3 ตำบลแม่ตง
อำเภอเวียง จังหวัดนราธิวาส 96160
โทรศัพท์ 089-879-0265

Address : 7/1 Moo 3, Mae Dong Sub-district,
Waeng District, Narathiwat Province. 96160
Telephone : 089-879-0265